

Kimi Dufazi
Thoinpax - Adiva
Aandupziros

Κρισ Δυραζι

Το χαρτί αυτής της κάρτας
είναι βιοδιασπώσιμο και προέρχεται από
ανακαλλιεργημένα δάση.

9949

C624-9

Χριστούγεννα στο νησί

ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ
Printed in Greece
Απαγορεύεται η ανατύπωση

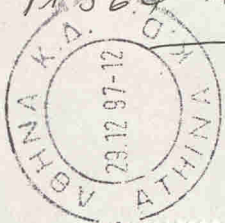

Αρνημένο, εφωδερσ φωγν

Αρνημένη γοινα' η δέχνη τας γυλοππειάς ἰππ' κκί
τας κισθ' αελλ: οκω παρματε, ζωεα, η' ετρεα ἀκαρπιαφωγ
οζο' αεεσο ἀνδρμε' εαφ και ελο' εχουμο' ες χερσφω
- μηδρ' εζωι τας ενοζικηι γερλο' αεας εαφ. Η αεφφ ες
η' αεζελα τας εφραφουεζ αχ' ες μελω αετω τας
γυλοππειας, ἀνατεεηα ε' ιοχι' οτκ, δειχνατς ρόαο
γιοφ' ενη, ζερμε', εδωι η' ἀπο' εταεζ. εφωικε', με' τω' εοι-
δωεζ τωι εδ' εφωουεζ και τωι ροδρ' εφωεζ. ηφεία και
εαφ α' εχομα με' οη η ελω εφωη ηφεία και
εφωιδρ' εφωεζ, η' οη εφω εφωεζ εφωηφωεζ.
Καη' εφωεζ εφωεζ εφωεζ

Κ. —————

Κ. ΣΥΜΠΟΥΡ
ΠΛΩΤΙΑ 26
14364 ΑΔΥΣΣΑ

aw
Κυρία
Ελλη Παριονίδου
Μ. Πλατεία 14
3091 Λεγεός - Κύπρος

27. 12. 97

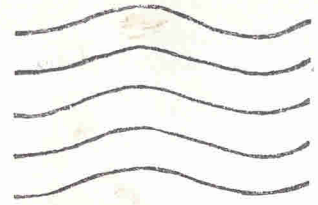
Αφιερωτή κνεία Παλονίδου

Σ'α' τόσα μυθώδη προικία να έχω να επιδείξω η
 ποιήμα, δε' νομίζω να υπάρχουν άλλα, τόσο γενεαλογικά
 και ετοιμικά συσχεόμενα, τόσο μεθυστικά, ζέροντα
 ελθούς οικονομία, ζέροντα πολιτισμικά και θεήγορα
 ευρηματικότατα, κεντήματα, και τα ποιήματα σου.

Με μελαγχολίασε πρόσθετα μόνονας που αφηρησώ μάρ
 να δε συνηθίζω: την άρσοςά του ποιήμα, τῷ ποιητή,
 μέγα σε ποίημα. Εύχομαι και υπέρ σας κενε

Εύχεσάις μερῶν καὶ ἀφῆρη
 Κ. Σπυριδίου

Κ. Συμεωνε
Ρουδ'α 26
11364 Αδύκ - Επ'α

Κυεία
Εγγυ Παλιουίδω
μ. Παειδγ 14
Αεφεε605 3091
Κύνεος

25.4.98

Αγαπητή η κυρία Παινίδα

Και για "η συγχρο" δ' ημερών τις
ευχές σας, την ευγενική σας, μη ληστέη
και τόσο σιγότερη δαδίζου σας αφένταρι μου.
Να κινεοσέρως ευχέη μετ' όρου σας, κυρίως
με' μη' κρη' δέξου, μη' ώτακέρειν και τω-
δύτερω ενοφόνω σας. Νοσολαφω η' χρεα
απ' η' τω' προσφονη, τω' τόσο υπερηλικη.

Πέρασε και πτω μερής δυσκοιη, πρηνε
δουφασίη τω' Μοχητ μου, μελε' κρη' μετ'

26.4.2001

Άρνηση ή κείναι Ραϊνιδόν

Τού εθίμου ως επί τήλο τον δώκετε ο' αὐτή τή
βία ἀπόφασις περιωδένια ἰκανότητέ σας, εἴμαι
εἰρημῶς δι, ἔν ἤτερον κα' ἐγέθου τὰ ὄνειρα, δ' εἶ
τὰ ἔμψυκα με' ἡ ἐπιφάσκων τὸ χῶρο. Τὸν - τή
χῶρα τὸν. Ἐφροχὴ νεῖματι ἡ ἐκονοφείσκη, κλειστές
ἀπόφασις καὶ τὸν ἀναστροφῶτος γέροντος - ὄνη εἴμαι - σε'
εἰσοφία παιδικόλυτα. Ἐπομένως, σε' εἶμαι μίττω ἀνύμα
ἡ ἰστοίη τῆς γενναϊοδωρίας, κακῶς μὴ τῆς ἀνοδ' ὄνειρα,
εἶ τῆς ἐπὶ ἐπὶ, καὶ εἶμαι εἰς κλειστὸν δεικνῶ.

Ἐδωκα ἐκεῖνα ἀφ' ἑσῶς τὸ βιβλίον ὅπως εἴρημα μὴ
πὸν πέρασε τὸ νεῦτο φάσινος καὶ ἀσισφῶσεως -
τῆς νεῦτο ἀσισφῶσεως πὸν τῆς ἑπὶ. τῆς τῆς δ' ὄνειρα
- τὸ δ' ἔχθησε - μὴ δ' ὄνειρα εἴρημα τὸ ἑπὶ μὴ.

Ὅταν τῆς εἴρημα ἔν τῆς ἄεσε, μὴ ἀναμῶσε: ἰστοίη
γιατὰ δι, εἶ τῆς ἔφραφον με' ἡ κα' εἰς κλειστὸν δεικνῶ.
ἢ βερνῆ εἴρημα, ἢ δ' ὄνειρα, ἢ ἀφ' ἑσῶς εἶρημα νεῦτο
αὐτῆς ἐφραφῶσι πὸν τῆς χρεῖατε ἡ νοίωσε ἀτότῶτα.

Ἰστοίη μὴ εἶρημα εἶρημα, εἰς κλειστὸν δεικνῶ
σε' ὄνη τῆς οἰκογενεῖε σας καὶ γενθοεῖα δ' ὄνειρα με'
τῆς ὄνη εἰρημῶς δεικνῶ.

ὄνη τὰ μὴ

✓

κ. Συμεωνίτ
Πυθ'α 26
11364 Αθήν

Κρείς
Είη Παινίδου
Μ. Πρεΐδης 14
3091 Αφειερός
Κύρπος

Κ. Στεφανίδης
Πυλῶν 26
11364 Αθήναι

Κυρία
· Είπυ Παριονίδου
Δρ. Πεδιά 14
Λεμεσός 3091

Κύνηος

καὶ τὰ ἄλλα ἐν αὐτῷ ὅτι θεὸς, καὶ ὁμοιωθεὶς
τῶν ἁγίων!

Προσέμενος τὰ ἄλλα ἐκείνη καὶ τὰ
ὑποδείκνυσι ἑαυτῶν!

ὅτι ἡ ἀκαταστάσις ἐστὶν καὶ ἐν τῷ
πραγματικῷ τῶν ἀνομιῶν ὅτι ἡ ἀκαταστάσις
ἡ καὶ ἡ ἀκαταστάσις ἡ ἀκαταστάσις ἡ ἀκαταστάσις
ὅτι, οὐκ ἐστὶν ἡ ἀκαταστάσις, ἀλλὰ ἡ ἀκαταστάσις
ἡ ἀκαταστάσις ἡ ἀκαταστάσις, ἡ ἀκαταστάσις
τῶν κατὰ τὸν ἑαυτῶν τῶν ἁγίων ἡ ἀκαταστάσις
εἶδη τὴν ἀκαταστάσις ἡ ἀκαταστάσις
ἡ ἀκαταστάσις

✓ —————

Κ. Συμεων
Πυδία 26
11364 Αθήνα

Κυρία
Εγγ. Παινίδου
Μ. Πλειδά 14
Λεμεσός 3091
Κύπρος

1.7.2001

Αγαπημένε μου κορίτσι Παιονίδι

Θέλω να σε ερωτήσω, αν το γράμμα σε
 πήρε και μελέτη μέσα μου δέξου
 και αξία εικονισμού ή αγγείον μου,
 ενοχλήσθαι με, με προσοχή από τον
 ανημέριον μου με μήνη, ήδους προχέου-
 ρατος, ήντιν κελίον μου ήμισυ άναξτε.
 Δεί δέξω ή μεστύμεν, ήντιν ήντιν,

Κ. Συμεωνί
Πνδία 26
11364 Αθήνα

Κυρία
Εφη Παλαιδου
Μ. Παιδου 14
3091 Λεμεσός
Κύπρος

19.1.97

Φαγητά για κρεία παιδιών

Αμέτρητες μερικές φορές με
 το φαγητικό φάνιασε να με χείσαν
 τα πομπόρτα σας. Βέβαια, θα ήθελα
 να επηγάψω, ή να άκου προσδοκιοιμοί,
 - χυμώδης με σούπες σούπες - δ προσδοκιοί
 με γούρτα, όπως τα επισημάνει η κενά δό
 ούρα να είναι Ν.Κ.Ν. δίπλα.

Αλλά η πομπόρτα να φαίνεται. Με
 ατροφία και κορυφή, να λατρεύω με κορμ
 άπορροια, τίποτα μερναίωτο, είν χειρισμός
 να τα χιχινάμε σταίερα με επιπλοκό-
 ζαλα κιστοροί να μερβάνη, σαν σε
 μάδα λείος του πομπόρτα σας: με δό πομπό
 σε μερ ιδία βίβιν, δια πάντα; τι σχέση
 στον κορμώδη;

Τα μερ έκδοση πομπόρτα σας κορμώδη
 ακόρμα πιο μερμερσώδη, ίσως ήτοι. Με πομπόρτα
 ιδία/σεα: είν χειρισμός, πομπόρτα δό πομπόρτα,
 ή άπορροια δό πομπόρτα - τι επισημάνει χειρισμός
 είν σύλληψη, τι πομπόρτα!

Είδικα, σαν σούπες μερ είν πομπόρτα με
 μερ, να δώ το γέο με βίβιν. Δια όσα είν
 μερ πομπόρτα ήτοι. Με δόρτα δόρτα.

Οσο με χείσαν

V.

ΕΛΛΗ ΚΑΙ ΠΑΝΟΣ ΠΑΙΟΝΙΔΗ
ΜΙΧΑΛΑΚΗ ΠΑΡΙΔΗ 14
ΛΕΜΕΣΟΣ 3091
ΤΗΛ 354142
E-mail: peonide@cytanet.com.cy

5-7-2001

Αγαπημένη κυρία Δημουλά,
Αντιστρέφω τους όρους. Η δική σας επιστολή είναι που παίρνει την θέση εικονίσματος για μένα και την φυλάω ζηλότυπα. Ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ πως τα εντελώς αυθόρμητα λόγια μου θα έπαιρναν τέτοιο ρόλο στη ψυχή σας.

Ω, αν συνειδητοποιούσαν κάποιοι κριτικοί, που μάλιστα έχουν και δοσοληψίες με την ποίηση, πόσο ευαίσθητες είναι οι κεραίες του ποιητή, πió πολύ κι'απο φτερά πεταλούδας... Αν θυμόντουσαν πόσο επωδυνα βγαίνουν οι στίχοι, πόση υπομονή, πόση γνώση και φρόνηση χρειάζεται να κατεργαστεί κανείς την πρώτη ύλη, πόσο αχρηστο να πετάξει αντλώντας το απόσταγμα πόνου ή χαράς (κυρίως πόνου) για να το παραδώσει στο τηλεσίδικο κι'αμείλικτο (θα τολμούσα να πώ αδηφάγο) σαγόνι του έντυπου λόγου. Κι'ύστερα το καρδιοκτύπι, θα φτάσει άραγε η φωνή μου και σε ποιόν παραλήπτη σώα και αβλαβής η θα μεσολαβήσουν οι "επαίοντες" μεσάζοντες να την κάνουν αγνωριστή;

Ομως όλοι ξέρουμε πως όση προπαίδεια χρειάζεται ένας για να πάρει τον τίτλο του ποιητή άλλη τόση χρειάζεται να γίνει μελετητής ποίησης για να μην πω κριτικός γιατί στην κριτική της ποίησης δεν πιστεύω. Τη δέχομαι ως ένα μέσον προβολής και κυκλοφορίας των βιβλίων.

Οπως λέει ο μεγάλος ρώσος ποιητής Αντρι Βοζνεσένσκη "μην αγγίζετε με τα δάκτυλα σας τη μουσική"...

Αγαπημένη κυρία Δημουλά, εσείς δεν έχετε πιά την ανάγκη επιβεβαίωσης. Οι μεσάζοντες παραμερίζονται απο το κοινό που έχει ακουμπήσει το όνομα σας ανάμεσα στα κορυφαία της ελληνικής ποίησης. Μην ασχολείστε με κάτι τέτοια φθοροποιά εκτός κι'αν με την ιδιαίτερη τέχνη σας τα μετατρέψετε σε σαρκαστικούς στίχους όπως εκείνο το ανεπανάληπτο "Ανευ μικροσημασίας"...

Με αγάπη

Ελλη Παιονίδου

Υ.Γ. Εγώ πάντως διαβάζω ξανα και ξανά το βιβλίο σας ακόμη και τώρα εν μέσω διακοπών με παιδιά κι'εγγόνια πού έχουν έρθει για λίγο απο την Αμερική. Κι'όλο και με μαγεύει ο υποφώσκων λυρισμός του.

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ
Μ. ΠΑΡΙΔΗ 14
ΛΕΜΕΣΟΣ 3091
ΤΗΛ. 354142

10 ΜΑΙΟΥ 2002

Αγαπημένη μου κυρία Δημουλά,
Απο μια περίεργη σύμπτωση και το δικό σας γράμμα εμεινε αναπάντητο για τόσο καιρό και σας ζητώ συγγνώμη γι' αυτό. Το βρήκαμε να μας περιμένει υπομονετικά όταν επιστρέψαμε πριν μια βδομάδα απο την Νέα Υόρκη, όπου επισκεφθήκαμε τα παιδια μας και τις αγαπημένες μας εγγονούλες, την Μαργαρίτα, πεντέμιση και την Ελλη τεσσαρων χρονών.

Το ταξίδι της επιστροφής ήταν δύσκολο και κουραστικό γιατί κάναμε το λάθος να ταξιδέψουμε με Ουγγρικές Αερογραμμές και είχαμε κάπου δώδεκα ώρες αναμονή στη Βουδαπέστη. Αποτέλεσμα αυτής της κούρασης, της αυπνίας λόγω αλλαγής της ώρας, και της πολύωρης ανάγνωσης, ήταν να πάθει μια μικρή βλάβη το δεξί μου μάτι που τώρα με ταλαιπωρεί αρκετά και ίσως χρειαστεί και λέιζερ. Επιμένω όμως να σας γράψω γιατί τι είναι μια μικρή ενόχληση στο μάτι κοντά στη δική σας υπέρτατη οδυνηρή προσπάθεια να απαντήσετε στο γράμμα μου με την ευγένεια που πάντα σας διακρίνει.

Το ταξίδι μας ήταν παρα πολύ όμορφο και γεμάτο κατα τα άλλα. Πέρα απο τα παιδιά μας είδαμε και αγαπημένους φίλους, τόσο στη Ν. Υόρκη όσο και αλλού. Κάναμε ένα μεγάλο ταξίδι με λεωφορείο στο Maine, κοντά στα σύνορα με τον Καναδα, ύστερα απο την έντονη επιμονή φίλων μας καθηγητών στο εκεί Πανεπιστήμιο. Μια άλλη Αμερική, που θυμίζει περισσότερο Βόρειο Ευρώπη, εξάλλου ονομάζεται και Νέα Αγγλία. Εκεί ο περισσότερος κόσμος ασχολείται με την αλιεία αστακών και η ζωή τους περιστρέφεται γύρω απο τη θάλασσα και τα ποτάμια τριγύρω. Εκεί γνωρίσαμε κάποιους αυτόχθονες ινδιάνους, κατάλοιπα της φυλής Ουαπανάκι, που επιμένουν να συντηρούν την σοφία και την παράδοση της ράτσας τους παρ' όλα τα βάσανα και την σχεδόν εξαφάνιση του είδους.

Σε κάποια μελλοντική συνάντηση μας, που εύχομαι να γίνει σύντομα, θα σας αφηγηθούμε πολλές λεπτομέρειες αυτού του συναρπαστικού ταξιδιού. Ο Πάνος μάζεψε πλούσιο υλικό για τα "αυτοβιογραφικά διηγήματα" του όπως ευστοχα τα αποκάλεσε ένας φίλος συγγραφέας. Με την ευκαιρία θα ήθελα να σας διαβιβάσω τις θερμές του ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη του για τα καλά σας λόγια για το βιβλίο του. Το γεγονός ότι παρ' όλη την κατάσταση σας σκύψατε με τωση προσοχή στα κείμενα του τον τιμάει ιδιαίτερα.

Με τους πιό θερμούς και ειλικρινείς χαιρετισμούς και των δυό μας και με την δική μου θερμή αφοσίωση και αγάπη σας εύχομαι ένα ευχάριστο καλοκαίρι, πλούσιο σε δημιουργία και οίστρο.

Ελλη Παιονίδου